

Forsætisráðharravitjanin:

Á ferð í Norðoyggjum

Fríggjadagurin varð nýttur til sightseeing. Forsætisráðharrin við fylgi vitjaði, umframt Sosialin, í Klaksvík og á Viðareiði

Vitjað varð í Viðareiðis Kirkju

(Mynd: Jens Kristian Vang)

EDVARD JOENSEN

Eftir at forsætisráðharrin hevði verið á Sosialinum og etið morgunmat saman við starvsfólkinum, varð farið við bussi í Norðoyggjar.

Farið varð úr Havn klókk-an knapt tiggju, og koyrt varð til Leirvíkar.

Haðani varð farið við Dúgvuni til Klaksvíkar.

Poul Nyrup Rasmussen, forsætisráðharrin nýtti tíðina, sum hann plagar sovordnar dagar, at ganga runt og heilsa upp á fólk.

Ein svenskur ferðamaður umborð á Dúgvuni kom til blaðmannin at spyrja, hvat var á væsi, nú her gekk so nógv pressufólk.

Tá hann fekk at vita, at danski forsætisráðharrin var við, vildi hann eisini vita, hvør hann var.

Jú, tað var hasin høgi maðurin, sum stóð og tosaði við hasa konuna har úti í borðinum.

»Jamen«, spurdi sviin heldur tortrúgvín, »hvar eru livverjarjarnir?«

Og hann skundaði sær eftir myndatólinum at fáa eina mynd av hesum prominenta ferðamanninum.

Komin til Klaksvíkar fór fylgið beina leið norður á Kósina, har stjórin, Hanus Hansen, visti runt á virkinum og segði frá.

Aftur her skruvaði forsætisráðharrin upp fyri »charmuni« og gekk runt og tók í hondina á arbeiðsfólkinum, spurdi og hugdi forvit-

in at.

Heilt ókendur við fiska-arbeiði er Poul Nyrup Rasmussen kortini ikki.

Hann er ættaður úr Esbjerg, sum jú, eins og Føroyar sum heild, livir av fiski.

Og hann hevði sæð fólk vaska kassar fyrr, hóast hann ikki kendi so nógv til saltfiskin.

Poul Nyrup Rasmussen segði eftir vitjanina, at hann í sínum ungu døgum í Esbjerg, eins og aðrir arbeiðaradreingir í býnum, eisini hevur arbeitt á fiskavirki.

Og tað heldur hann ikki, at hvorki hann ella onnur fáa nakran skaða av.

Sjálvandi er flakavirkið her í Klaksvík betri útgjørt, enn tey vóru, tá hann arbeiddi í fiski, segði forsætisráðharrin.

Eitt honum dámdi væl í Klaksvík, segði forsætisráðharrin eftir vitjanina á Kósini, var at merkja tað áreiði, sum var í fólkinum.

Hann visti væl, hvussu stóðan var í Klaksvík fyri nøkrum árum síðan. Og hann rósti klaksvíkingum fyri tann innsats, gjørdur var fyri at reisa seg aftur.

Hann helt virkisleisluna hava góðan realitetssans, eins og hann helt seg merkja stóra optimismu millum arbeiðsfólkið.

Hetta var ein rættliga positiv søga, segði forsætisráðharrin. Og tað prógvar bara enn einuferð, at tað besta, fólk kunnu hava, er

arbeiði, segði Poul Nyrup Rasmussen.

Jú klaksvíkingar vóru á rättari »Kós«.

At tað so eisini minti hann um Esbjerg, gjørdi ikki stóðuna verri, legði hann aftrat.

Av Kósini varð farið heim í Býráðshöllina, har Jógvan við Keldu, býráðsformaður, tók í móti og presenteraði býráðslimmar fyri forsætisráðharrinum og frúni.

Eisini vóru teir 17 Sangararnir, sum fríggjadagin tó ikki vóru fullmannaðir, og sungu tveir sangir fyri gestunum.

Eina sera hugnalig løta. Tey duga rættliga væl at syngja.

Tað dugir forsætisráðharrin forrestin eisini. Hann kundi ikki bara sær, eftir at kórið varð liðugt, at tríva í eina strofu: »Gem et lille smil, til det bliver grævej.«

Úr Høllini fóru vertir og almennu gestirnir upp í erva, har ábit varð boðið.

Eftir, at almennu gestirnir vóru afturkomnir, var farið víðari til Viðareiðis, har lögmaður og bygdarráðsformaður saman við dekninum tóku í móti í kirkjun.

Greitt var millum annað frá, tá eitt bretskt skip í farnu öld fór á land, og manningin kom til Viðareiðis, meðan fólk var í kirkju sunnumorgun.

Og so átti lögmaður tøm at siga forsætisráðharrinum frá, at meðan prestur var á prædikastólinum, skavaðist

fólk í forkirkjun, og deknurin fór at vita, hvør ið var.

Tá hann letur hurðina upp, sær hann fremmandar menn, og teirra millum ein nekara.

Tá hann sá hendan svarta mannin - nakað, sum helst eingin nakrantíð hevði sæð á Viðareiði tá - kúvendi hann inn aftur.

Hesum mátti prestur taka sær av, helt hann, tí nú stóð sjálvur Fanin í forkirkjun.

Menninir vórðu tó væl móttiknir og komu væl heimaftur.

Bretska stjórnin lat Viðareiðis kirkju gávu afturfyri.

Úr kirkjun varð farið til gongu á Hotel Norð, har kaffi stóð á borðinum.

Forsætisráðharrin og Jógvan Nybo, bygdarráðsformaður, gingu á odda.

Á vegnum kom ein lítill piltur súkklandi móti fylginum.

Hann var ikki serliga imponeraður av, at her gekk ein forsætisráðharrin.

Her gekk fólk á vegnum og so eigur ein at ringja við klókkuni.

Soleiðis.

Hann fekk kortini eina vinarliga politikkarheilsu og eitt klapp á hövdið.

Av Viðareiði varð koyrt beinleiðis umborð á Dúgvuna, og farið varð aftur til Havnar.

Og sum vant, vóru nógv ferðafólk hjá forsætisráðharrinum at heilsa upp á umborð á ferjun.

Vit ferðast við Toyota Avensis frá Reyni Service

(Mynd: Jens Kristian Vang)